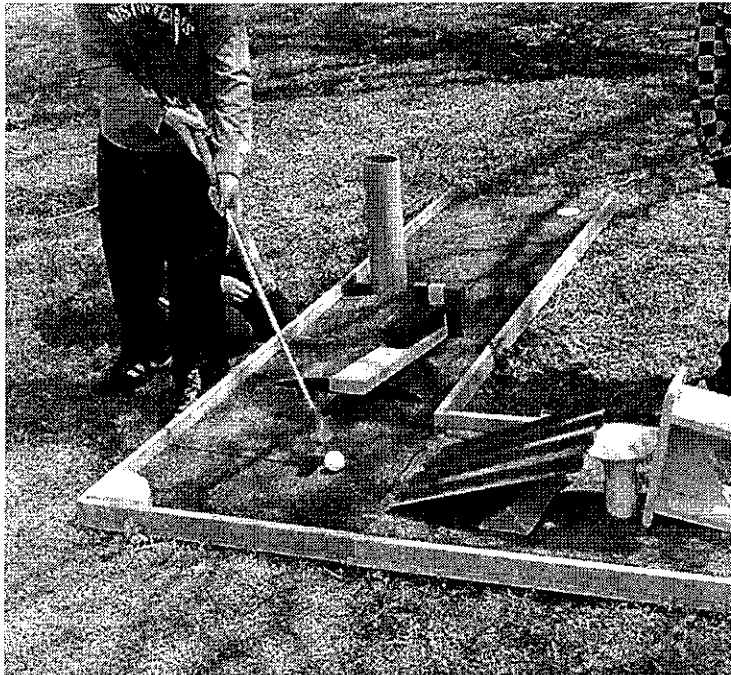

לוח וגיר

קיבוץ גבים

4 במאי, 2012

י"ב באייר, תשע"ב

קול גולף
בגבים

כיום חמישי הקרוב, 10.5.2012,

נחגז את צ"ג בעומר.

האירוע יתקיים במגרש הכדורגל

בשעה 16:00.

הציבור מוזמן.

עגו ארז

התוכנה לקראת שירות לעזרת

חברים "בעצמאות כלכלית"

חברי קיבוץ במעמד של "חברים בעצמאות כלכלית" רשאים כמובן להזמין שירותים מענפי האחזקה – באמצעות התוכנה לקריאת שירות

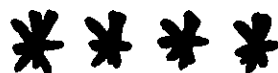
לכל קריאה תינתן תשובה מנותן השירות, בתשובה יפורטו כל הפרטים וכן הערכה ראשונית של המחיר. על מבקש השירות להשיב ולאשר את ההצעה שנשלחה.

אני מדגיש כי מדובר על הערכת מחיר ראשונית, מאחר ולא ניתן לחזות מראש את כל מהות התקלה, לעיתים דרושים יותר חלקים ויותר עבודה, לכן, בתוך כדי מתן השירות איש המקצוע יעדכן את החבר המבקש.

החברים הנ"ל מתבקשים לפנות לאייל לקבל הדרכה כיצד לתפעל את התוכנה וכן לקבל סיסמא ומס' זיהוי במערכת

שבת שלום ומבורך,

חזי עינת

אני אסיר תודה

לביתי בת העשרה, שמתלוננת על שטיפת הכלים, כי זה אומר שהיא בבית ולא מסתובבת ברחובות. למיסים שאני משלם, כי זה אומר שיש לי עבודה.

לבלגאן שצריך לסדר אחרי המסיבה, כי זה אומר שהייתי מוקף בחברים.

לבגדים שהם קצת הדוקים מידי, כי זה אומר שיש לי מספיק לאכול.

לצל שלי שצופה בי כשאני עובד, כי זה אומר שאני בחוץ, באור השמש.

לדשא שצריך לכסח, לחלונות שצריך לנקות ולמרזבים שצריך לתקן, כי זה אומר שיש לי בית.

לכל התלונות שאני שומע על הממשלה, כי זה אומר שיש לנו את חופש הביטוי.

לחנייה שאני מוצא בקצה המרוחק של מגרש החנייה, כי זה אומר שאני מסוגל ללכת ושבורכתי באמצעי תחבורה. לחשבון הענק שאני צריך לשלם על החימום, כי זה אומר שחם ונעים לי.

לגברת מאחורי ששרה בזיוף נוראי, כי זה אומר שאני יכול לשמוע.

לערימת הבגדים שדורשים כביסה וגיהוץ, כי זה אומר שיש לי מה ללבוש.

לעייפות ולשרירים הכואבים בסוף היום, כי זה אומר שהייתי מסוגל לעבוד קשה.

לצלצול של השעון המעורר בשעות המוקדמות של הבוקר, כי זה אומר שאני חי.

הבגדה לפרמאס
יורה אלג'י

לכן - חיה כמו שצריך, צחק לעיתים קרובות, ואהוב מכל ליבך!

לידיעת חברי קיבוץ גבים,

כשאתם הולכים לקחת תרופה מקופת חולים, אין צורך לשלם כי לכל אחד מכם יש בילינג והחשבון נכנס לגבים לידיעתכם, תבל לשלם ואח"כ לבקש זיכוי. לנוחיותכם רק תגידו לרוקח שיחייב את הבילינג שלכם.

בהצלחה,
נירה אבני

*****

לציבור היקר,

לצערי לא פורסם דף שהיה צריך להתפרסם לפני כשבועיים עקב טעות במזכירות, אז תמי ברוך שעבדה אצלנו כשלוש שנים מסיימת את עבודתה אצלנו, נאחל לה בהצלחה בהמשך דרכה.

מחליפה אותה ילנה מנחל עוז.

טל חזרה אלינו בשמחה מחופשת לידה ושעות הקבלה חזרו, ימי א' – ה' שעות 07:30-10:00 ו-13:00-14:30 יום ו' סגור.

שעות קבלה של דר' נורי: יום שני בוקר, יום חמישי אחה"צ, לפי תאום מראש.

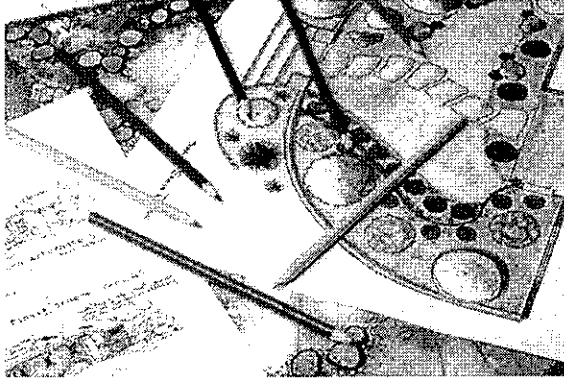
לבריאות,

נירה אבני

לבני הנעורים הנהדרים,

תודה גדולה על מצבע ניקיון בגינתי.

זו היתה הפתעה נעימה מאוד לחזור הבייתה בשמחה ולמצוא גינה ללא עשביה.

ושוב תודה רבה לכולכם!

מחנצ'ה

*****

קצרים...

הכל בסדר?

מזג אוויר לא משהו, לח ואביך.

טקסים של יום השואה ויום זכרון היו מכובדים כתמיד.

ביום העצמאות היה שמח וגם טעים, חגגנו ברוב עם. בחידון השתתפות ערה כל הכבוד למארגנים.

מזל טוב למיכל שלנו שחוגגת מספר עגול.

מזל טוב למשפחת צירניס על הולדת הנכד ראשון בן לסיון ודוראל.

מזל טוב למשפחת זינגר על הולדת הנכדה השנייה, תמר, בת ליואב ושמרית, לה יש בינתיים עיניים כחולות.

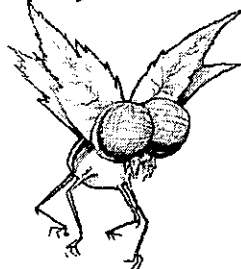
בסוף שבוע יש טיול מועצה לגולן, חבל שמעט אנשים נרשמו.

יש איזה פטנט שימנע מזבובים להתרבות בקומפוסטרים? די מגעיל לפתוח מכסה ולקבל מכת זבובים בפרצוף, אני זוכרת שלפני קום המדינה בגולה היו שמים סיד.

בריאות לחגי, נעשה ידוען: דיברו עליו ברדיו וכתבו בעיתון.

שבת שלום,

זהו, עיקר הבריאות לכולנו,

גילה

לפס"י

לא כל יום פורים
אבל לנו יש את פסח כל ימות השנה,
שתמיד מוכן להירתם לסייע לעשות ולבנות
למען הילדים
תודה מכל הלב על הסל היפהפה
שהקמת לנו במגרש המשחקים ליד בתי
הילדים

באהבה ענקית,
מכל הילדים וצוות החינוך

ראיון עם חוה שוליס

- ספרי לי על עצמך ככל שתרצי:

- נולדתי בקיבוץ יגור למשפחת וקסלר אחרי נולדו תאומים - 2 בנים ואחריהם נולד לי עוד אח. ביגור הייתי עד גיל 12.

- למה עזבתם את הקיבוץ?

אבא היה מורה/מדריך של חברות נוער שהגיעו מחו"ל כמו: ילדי טהרן ועוד עולים. כאשר בן גוריון פרק את הפלמ"ח והקימו את צה"ל, אבא שכנע את חניכיו להצטרף לצבא כיוון שהיה מפא"ניק. ביגור שהייתה מעוז הפלמ"ח ורוב החברים היו אנשי אחדות העבודה, לא אהבו את הרעיון שלהתגייס לצבא כי חשבו שצריך להמשיך עם הפלמ"ח. לכן החליטו שאבא לא ימשיך בעבודתו החינוכית. אבא יצא לעבוד בחוץ וגר בבית ספר חקלאי בחדרה. 3 שנים יותר מאוחר אמא עזבה אליו עם כל הילדים, וכך עזבנו את יגור. גרנו בחדרה ב"משק פועלות", שהי ביס' חקלאי (אגב, ימימה ופנינקה למדו שם - סימונה). אבא עבד כמורה, אמא היתה עקרת בית. אחרי בית ספר התיכון למדתי בסמינר למורות למלאכת יד בתל-אביב - סמינר "בית צעירות מזרחי". אהבתי מאוד ללמוד שם, על אף שלא הייתי דתייה. כל חיי המשכתי ללמוד בנושא - מלאכות יד שונות ומגוונות.

תוך כדי הסמינר התחתנו בחדרה ונולדה בתי הבכורה - שני, אחרי שנתיים נולדה נרקיס - בתי השנייה. תוך כדי חיי בחדרה עבדתי כמורה למלאכה וכששני הייתה בת 7 עברנו אני והילדות לבארי.

בבארי המשכתי בהוראה. הקליטה שלנו הייתה מצוינת אבל אחרי 3 שנים הכרתי את שושו (שמעון שוליס ז"ל) בטיוול משותף ואז עברנו לגבים עם הבנות ונישאתי לשמעון. במהלך השנים נולדו לי שני ילדים משמעון, שרה אשוואל ויוחאי שוליס ושניהם גרים היום בגבים.

בגבים עבדתי בבתי ילדים, בתורנויות שונות ובעיקר, בבית ספר, שם צברתי ניסיון וותק של 31 שנה בהוראה. כשיצאתי מהוראה לתורנות בגבים (זה היה בתקופה של רוטציות: גבים החליטה שעובדי חוץ צריכים לחזור לגבים לשנתיים עבודה כל 4 שנים וביה"ס נחשב לעבודת חוץ), ואז כשרציתי לחזור לבית ספר כמורה, מקומי נתפס ע"י מורה אחרת ובחיפושי אחרי עבודה הגעתי להיות אם בית במרכז קליטה בחצור.

מרכז הקליטה קלט עולים מאתיופיה שהגיעו אחרי "מבצע שלמה" המבצע השני לעליית אתיופיה.

במסגרת לימודי למדתי אנתרופולוגיה והיה לי מעניין במיוחד לעבוד עם אנשים שבאו מרקע שונה ומחיים אחרים. תפקידי היה להיות "אמא" בכל נושאי התחלואה, חינוך, ביגוד, משק בית, סיפוק כל הצרכים הפיזיולוגיים. העבודה הייתה מרתקת: למדתי המון, שאלתי המון שאלות בנושא אורחות חיים, כי לא כל-כך הכירו את נושא האתיופים, קבלתי תשובות מאנשים בכירים בסוכנות וזה עזר לי מאוד בעבודה השוטפת.

אחרי שנה וחצי נגמרה הקליטה ואני חזרתי ללמד, אך הפעם מבוגרים במתנ"ס בקריית מלאכי. לימדתי ב"בית מלאכה מוגן" של עולים מרוסיה ואתיופיה. אלו היו אנשים מיוחדים שהיו אמורים ללמוד עברית באולפן וכיון שלא יכלו להשתלב באולפן רגיל הקימו להם מסגרת מיוחדת. גם זה היה מאוד מעניין כשהצטמצמו מספר העולים, האולפנים נסגרו בחלקם וחזרתי הביתה לגבים.

בגבים התחלתי לעבוד במטבח. בישלתי 6 שנים צמחוני ב"פינה" (בלקסיקון המקומי). כך חוה ואני מוסיפה: חוה הכינה אוכל, מידי פעם, לתוכניות שונות, כמו כן, בשלה לבתי ילדים, ובעיקר אפתה עוגות לימי הולדת וקישטה אותן בפרחים (כי לא היה שוקולד באקונומיה). כן שנים אפתה עוגות בחגים ובמסיבות גבים וכולנו זוכרים זאת. כמו-כן קישטה את חדר האוכל ועיצבה אותו בחגים ובאירועים – סימונה.

עכשיו אני בפנסיה ואני מאוד עסוקה. אני צריכה פנסיה מהפנסיה. אני לומדת צורפות במכללה שנה רביעית, הולכת למועדון "יחדיו" להתעמלות מס' פעמים בשבוע, שומעת הרצאות, מתרועעת עם אנשים, נוסעת למשפחה המורחבת שלי (יש לידי אוטו קטן וחמוד שבנותי קנו לי במתנה) ונמצאת כאן עם ילדי ונכדי. הנכדות, בעיקר, אוהבת להגיע אלי הביתה וזה כיף לי.

- ספרי לי קצת על שושו?

- שושו נולד בפריז. הוא היה בן 6 שפרצה המלחמה ומאז נשאר לבדו והתגלגל בכל מיני מוסדות בצרפת. אחר כך, בערך בגיל 13 עלה לארץ ולמד במסגרת מוסד "אהבה" בקריית ביאליק (המוסד נוהל ע"י אמא של אולמן והיה ידוע בארץ בטיבו ובקליטת יתומים ששרדו את השואה - סימונה). בגיל 16 בערך הגיע לגבים עם קבוצה של נערים, אך כל הקבוצה עזבה ורק הוא נשאר.

שושו עבד במסגרייה שנים רבות. תקן ובנה הרבה בגבים ובענפים, הוא בנה מכונות בשביל הסוכנות, אח"כ עבד ב"זמיר" מפעל החליליות ויותר מאוחר עזר להקים את פולג. שושו אהב לגנן ובעיקר, טיפח את ציפור גן עדן שלו (ובזכותו יש לנו בכל הקיבוץ מקבצים של הפרח המלכותי הזה - סימונה).

מיום שהתחתנתי איתו גיליתי שיש לו הרבה חברים מהתקופה שהיה בצרפת כילד וזוהי, בעצם, המשפחה המורחבת שלו. אני אימצתי אותם ויצרנו קשרים מאוד מאוד קרובים ומשפחתיים. בשנת 1985 עשינו כנס בגבים והיו כ-120 איש שבאו מכל קצווי תבל. גבים נערכה לעניין בצורה מדהימה וכולם עזו לנו לארח את האנשים.

בשנת 2001 נסענו לפגוש את החברים של שושו בצרפת ולקחנו את שרה ויוחאי כדי להתחקות אחרי שורשיו וילדותו. זה היה מסע מרגש ומעניין.

בערוב ימיו יצא שושו לפנסיה וטיפח את גינתו. בשנת 2004 נפטר שושו באופן פתאומי, יהא זכרו ברוך.

- מהו הדבר הכי משמעותי שקרה לך בחיים?

- הולדת הילדים ואח"כ הנכדים שמכניסים לביתי ענין, שמחה ואור.

- אם היית יכולה להיפגש עם מישהו משמעותי לך, את מי היית רוצה לפגוש?

- את אבא ואמא שלי, את התחושה של להיות ביחד איתם.

- מה את מאחלת לעצמך ולגבים?

- לעצמי, קודם כל בריאות. למשפחה שלי שתישאר שלמה ומאוחדת. (כמו שהיה לנו בפסח - בסדר האחרון).

לגבים שתדע לקלוט ולהנות מאנשים צעירים שנמצאים בינו.

- תודה לחוה שניאותה לשתף אותנו ופתחה לנו צהר לעולמה.

סימונה סער

תודות ליום העצמאות ה-64

וכמו בכל שנה הגענו לשלב התודות:

על אירגון האוכל – לאורנה, נילי, קלרי, ענת וליאור.

על המנגלים – ליוני אידו תודה גדולה על האחריות והארגון ועל שעות של "מנגולי".
תודות גם ליאיר שזירי, שלומי מונטריאנו, גיל ורז שוורצמן, עודד לוקר, אמיר בה,
אופיר מונטריאנו ויותם יזרעאלי

על הובלות המזון והסיוע – יניב חגיבי.

על הבירה ומאור הפנים – אבי לוי, אלכס וינשטיין ואבי דן.

על העוגות הטעימות – צוות החינוך שושי, נועה, מיכל בינג, זוהר, אילנית וילדי
המרחב.

על הובלת הציוד – תודה ענקית לעידו ארד.

על ההגברה ועל התאורה - גדי.

על הרכש ועל "ההקפצות" להשלמת חוסרים, תודה ליורם נווה.

על פיזור השולחנות והכיסאות – ילדי המרחב והנעורים ולצידם מדריכיהם וצוות
העוזרים הגברי – בועז הולנד, שחר, ארזי רמי אוחנה ודני צ'רניס.

תודה גדולה לעופרי אידו על הסיוע הרב בכל רגע מבוקר עד ערב.

תודה לנסים וצוות "חוגגים" שהם והמתנפחים מלווים אותנו כבר עשר שנים.

לאורן ורוני אידו על הכנת דיסקי ריקודי העם המוצלח - יעידו על כך כל הנשארים
לרקוד.

לנטע ואיציק חסון, לישי ורון לוז, לכיר סער ולניצן הולנד, תודות גדולות על הבינגו
הארצישראלי.

לגיל שוורצמן על הנחיית הקריוקי ולרינת על הכנתו.

תודה לזאבה על עיצוב לוח המודעות

תודה לשרה על עיצוב השולחנות והמחשבה על כל פרט.

ושוב תודה לנעורים בהובלתה של נועה בהרב שמגיעים לכול משימה בהרבה רצון
טוב וחיוך.

ותודה אחרונה לכול מי שסייע בפריקה, במילה טובה ובפרגון.

להתראות צוות החג

אסרו-חג העצמאות

כמובן ידוע לכל כי אין מושג כזה. השתמשתי בו כדי לציין שאני כותבת ביום שאחרי החג. כמה גאוה יש בי למראה גבים שלנו היודעת כך לציין את יום הזיכרון ואת החג שבעקבותיו. האוכלוסיות השונות: ילדים, מבוגרים, וותיקים, תושבים ואף אורחים במגוון התפקידים והמשימות.

מלאה הערכה לנוטלים על עצמם לקיימם, בכל שנה על כל פרקיהם השונים זה מזה ואשר יחדיו עושים את החג.

כישרונה השופע של זאבה, מפעים בכל פעם מחדש.

הקישוט, הכיבוד והבידור, הכל במסירות וברצון טוב לקיים ולהעניק.

אם הכל בו, מה חסר?

לכל חג בלוח השנה שלנו ישנה אמירה. חג החירות – מעבדות כל שהיא, לחירות, חג הפורים – לסאטירה וביקורת עצמית, בין כסה לעשור – ימי התבוננות פנימה ופניה אל האחר (בין אדם לחברו), חג האסיף – ארבעה מינים ואנו אגודה אחת, ט"ו בשבט – לנטיעות, שבועות – איסוף וסיכום של עובדי אדמה וכן הלאה.

כל חג מותיר בתודעתנו פסוק, ביטוי, ניב, אימרה "מה נשתנה" "בכל דור ודור", שבעת המינים, "ככה יעשה לאיש..." "תקעו בחודש שופר" "כי תבואו אל הארץ"... נכסי צאן הברזל של תרבותנו הם ההגדה, ברכת 'שנה טובה', אסתר המלכה, ארבעת המינים, ומגילת העצמאות.

ומה על אותה מגילה? האינה ראויה לאיזכור ביום הולדת המדינה?

פסוקים כמו "מדינת ישראל תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה", תהיה "מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום", "תקיים שוויון זכויות...", "תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות" אינם שווים שהמשואות תדלקנה לכבודם?

אנו ההורים, המחנכים וכקהילה, אין זה באחריותנו ומחובתנו להנחיל ערכים עליה היא מושתתת, לדורות הבאים? להטמיע אותם, לחזור שוב ושוב על אותם פסוקים, שיהיו חלק מנוף גדילתם של תינוקות?

את המשואות צריך לשאת לכבודם של הערכים שביסודה של מדינתנו. מגילת העצמאות אינה פלקט שתולים על הקיר (או לא) זו מגילה שיש לה תוקף של חוזה בין היחיד למדינה ובין המדינה לאזרחיה, תושביה והגרים שבתוכה.

דווקא ביום חג, ברוח המרוממת, בלב הפתוח, ניתן לזרוע ואף לייחל שייקלט, ינבוט ואף יפרח.

"עוד לא אבדה תקוותנו"

בברכת חגים לשמחה, מועדים וזמנים לששון – ימימה.
ה' באייר, תשע"ב.

חברים יקרים !

כיצד? האזרת לצוניה: הסיסמה ! "הבה נקדים, תרופה לאמה".

ברפת :

- א. בטול נזילות מים קלות וקשות, מי שתיה או מי ביוב .
- ב. חיסול שלוליות ומאגרוני מי גשמים ואחרים בסביבה.
- ג. שקתות- נקוי והחלפת המים לפי הצורך.
- ד. הוצאת זבל מהחצרות, ורכוזו בערימות עד להמשך הטפול בו.
- ה. ערימת זבל שאין מפנים בהקדם יש לכסות בניילון להפוך אותה מדי יומיים ולטפל בחומרי הדברה נגד הרימות (תולעת הזבוב).
- ו. תערובת שפוכה יש לאסוף לשקים או למיכלים ולו בכמות הקטנה ביותר.
- ז. מתקן להפרדת קש ברפת, יש לרוקן מזבל לפי הצורך ולנהוג על פי הוראות סעיףה'.
- ח. יש לבצע בדיקה יומית בחצר הרפת ביונקים ובערימות זבל לגלוי מקורות הטלה והתפתחות של רימת הזבובים.

בלוף :

- א. בטול נזילות מים למינהן.
- ב. חיסול מי הגשמים מתוך מכלול הכלים המצויים בשטח פתוח.
- ג. זבל רטוב שהוצא מלול, יש לערום, להפוך מדי יום בתוספת חומר יבש קש, אדמה ואחר. או לכסותו ביריעת ניילון.

בחצר המסק :

- א. לרוקן כל כלי המצויים בו מי גשמים או מי שתיה .
- ב. להפוך כל צמיג באשר הוא, אם היה חשוף למי גשמים, כל כלי שלא ניתן לרוקנו יש לשפוך על המים שמן שרוף.

פעולות לאניצת היצקצות איתושים וזבובים:

1. התקנת רשתות בחלונות.
2. שמוש בתכשירים ומכשירים דוחי/קוטלי יתושים, המאושרים ע"י משרד הבריאות ואיכות הסביבה.
3. הפעלת מאווררים.
4. הפעלת מלכודות ללכידת זבובים וכו'.

זכרו :

ערובה להצלחה , פעולת מנע נכונה, ובידכם הדבר!
המחלקה תמשיך ובשגרה לבצע הדברה משלימה.
לפרטים נוספים וייעוץ, לפנות אלינו לטלפונים:
08-6892079 משרד. או נייד 6755122 – 054 חיים שדדי.

f e r o t k m !!!

אף ד חורב

תברואה ואיכות הסביבה

העתק: אלון שוסטר – ראש המועצה.
עודד פלוט – מנכ"ל המועצה..